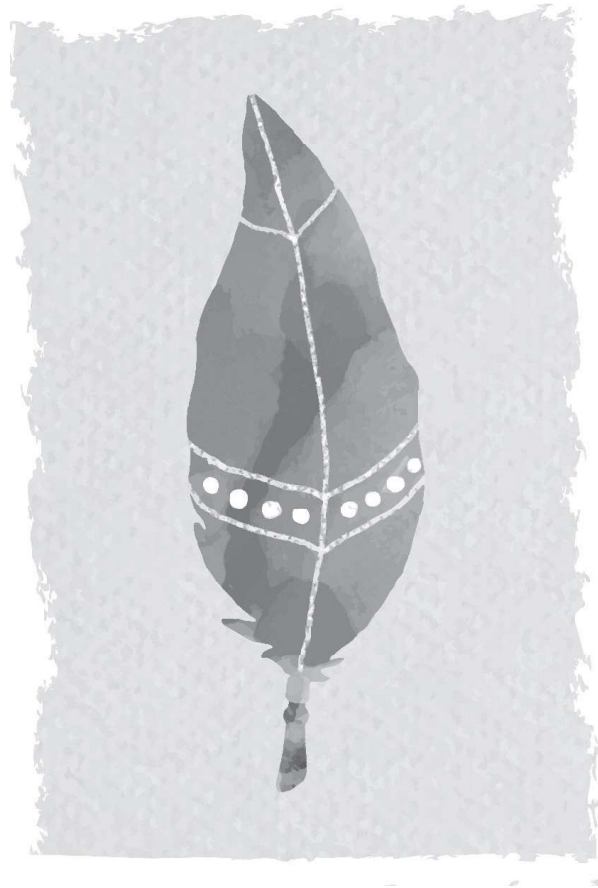

Dvoj dnevnik pripada

Finesa

Kad su žene bile ptice

Pedeset četiri varijacije glasa

Teri Tempest Vilijams

Teri Tempest Vilijams

Naslov originala
WHEN WOMEN WERE BIRDS
by *Terry Tempest Williams*.

Copyright © 2012 by Terry Tempest Williams.
By arrangement with the author.
All rights reserved.

Izdavač
Finesa d.o.o. Beograd, Krunska 36
tel: +381112645122; +381646454859
www.finesa.edu.rs

Za izdavača
Lidija Maričić

Glavni i odgovorni urednik
Lidija Maričić

Urednik izdanja
Jasmina Stojanović

Prevod
Jasmina Stojanović

Lektura i korektura
Gordana Sajić Jovanović

Grafička priprema
Marko Stojanović

Dizajn korica
Milica Radojević

Štampa
F.U.K. Beograd

Tiraž:
1000

ISBN: 978-86-6303-081-7

Beograd, 2022.

Kad su june bile ptice

EN MADŽ BEKER

Muza

•

LORA SIMS

Priča

•

LINDA AŠER

Prevodilac

•

ALEKSANDRA FULLER

Glas

•

SVE ONE SA KRILIMA

*Šta ako postoji
skriveno zadovoljstvo
u nazivanju jedne stvari
imenom druge?*

- RE ARMANTRAUT

*Ptice, ptice... Gle kako lete spremne na akciju,
poput kćeri spirita...*

*Na beloј stranici sa beskonačnim marginama,
prostor koji zauzimaju postaje čarolija.*

- SEN-DŽON PERS

Zahvalnost

Knjiga se stvara u zajednici. Želela bih da zahvalim En Madž Beker iz Sarija, u Mejnu; Anet i Ijanu Kamingu iz Džeksona, u Vajomingu; Beatriče Monti dela Korte i Fondaciji Santa Madalena u Doniniju, u Italiji, za utočište za pisanje. Maraji Hjuž, Niku Siktermanu: moji blagoslovi; Boni Makdugal, Ketu Silber: Nušu; Elen Siksu: Jezik; Leu Trajtleru: Opera; Kim Ridli, Tomu Kariju: Slike; Džuliji Barelo: Laste; Viki i Robertu Njumanu: *Spiralni pristan*; Tomu Mileru, Dženifer Madžersik, Stanu Rezoru, Steri Sej: Zdravlje; Lori Grejam: Religija; Meri Toskano: Perje; Danijelu Pipenbringu, Ebi Kagan, Rodrigu Koralu, Džefiju Seroju, Ketu Denman: *Farrar, Straus & Giroux*¹; Dejvidu Rodžersu, Elizabet Brus, Gabrijel Ganc: *Picador*²; Metjuu Rotšildu, Benu Džordžu: Revizija; Riku Basu, Lin Dalebaut, Kejliji Andreas, Meri Frank, Stivenu Trimblu, Monnet Klark, Mikiju Hulahanu, Endiju Fridlandu, Kerol Folt, Lauri Kamali, Elenor Blis, Bilu Hedenu, Terezi Kavazos Kon, Bilu Rezoru, Stori Klark, Ejveri i Felisiji Rezor, Li i Edu Ridelu, Betsi Barton, Karen Šepard, Džeralini Vajt Drajfus, En Miliken, Anabeli Miliken, Kerol Stokam, Henku Tempeštu, Denu Tempeštu, Lin Tempest, Beki Vilijams, Reksu Vilijamsu, Stivenu Barkliju i Karlu Brantu: Zahvalnost. I naravno, Sari Krajton: Vizija; Džonu Tempeštu, Luisu Gakumbi i Bruku Vilijamsu: Dom.

1. Američka izdavačka kuća (prim. prev.).

2. Imprint *Pan Macmillan* u Velikoj Britaniji i Australiji i *Macmillan Publishing* u Americi (prim. prev.).

Kad su june bile ptice

I

Pedeset četiri mi je godine, koliko je moja majka imala kada je preminula. Evo čega se sećam: ležale smo na njenom krevetu prekrivene ćebetom od mohera. Masirala sam joj leđa, osećajući pod prstima svaki pršljen poput prečke na merdevinama. Bio je januar i nemilosrdni mraz je okovao sve oko nas. Ipak, majčina nežnost i bistrina uma unosile su toplinu u sobu. Umirala je na isti način kao što je i živela, svesno.

„Ostavljam ti sve svoje dnevnikе”, rekla mi je, licem okrenuta ka prozoru sa spuštenim roletnama, dok sam joj bez prestajanja masirala leđa. „Ali moraš da mi obećaš da ih nećeš čitati dok sam živa.”

Obećala sam joj. I tek onda mi je otkrila gde se nalaze. Nisam ni znala da je moja majka pisala dnevnikе.

Nedelju dana nakon toga je umrla. Baš u noći punog meseca, okruženog ledenicama.

Sledećeg punog meseca bila sam sama u porodičnoj kući. Uporno sam očekivala da će se majka odnekud pojaviti. Njeno odsustvo postalo je njeno prisustvo. Bio je pravi trenutak da počnem sa čitanjem njenih dnevnika. Nalazili su se tačno na onom mestu na kom je rekla da će biti: tri police pune prelepih rokovnika presvučenih knjigovezačkim platnom; neki su bili sa cvetnim motivima, neki sa kašmir šarom, a neki jednobojni. Rikne svakog od njih su bile savršeno poravnate sa ivicom

Teri Tempest Vilijams

police. Otvorila sam prvi dnevnik. Bio je prazan. Otvorila sam drugi. Bio je prazan. Otvorila sam treći. I on je, kao i prethodna dva, bio prazan, baš kao što su bili i četvrti i peti i šesti – otvarala sam jedan za drugim sa svih polica i svi dnevnik moje majke bili su – prazni.